

meget begrænset omfang vil benytte sig af denne mulighed.

4.2. Som nævnt i afsnit 3, har udvalget over for Justitsministeriet anført, at der i forbindelse med en eventuel generel lempelse af adgangen til ekstern terminaladgang også kunne være anledning til at overveje at ophæve reglen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7. Denne bestemmelse regulerer, hvad oplysninger, som er indhentet ved ekstern terminaladgang eller ved brug af publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne, må bruges til.

Efter de generelle regler i persondataloven må indsamling af oplysninger alene ske med henblik på saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål, jf. lovens § 5. Loven fastsætter inden for sit anvendelsesområde desuden nogle kriterier for behandlingen af personoplysninger, herunder navnlig, at behandlingen skal være nødvendig for at forfølge en berettiget interesse, og at hensynet til den registrerede ikke må overstige denne interesse. Persondataloven omfatter bl.a. ikke fysiske personers behandling af oplysninger med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter samt – som hovedregel – behandling af oplysninger om juridiske personer.

Tinglysningslovens opregning af, hvad tinglysningsoplysningerne må anvendes til, jf. afsnit 2.3 ovenfor, kan anses som en præcisering af, hvad der på dette område er saglige formål. Bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, sikrer således bl.a., at tinglysningsoplysningerne ikke anvendes til usaglige formål, selv om den eksterne terminaladgang giver en let adgang til oplysningerne, og hertil kommer, at bestemmelsen også gælder på de områder, hvor persondataloven ikke finder anvendelse, jf. ovenfor. Under høringen over et udkast til lovforslaget er det også blevet anført, at det er hensigtsmæssigt, at det som hidtil fremgår klart af tinglysningsloven, hvad oplysningerne i tinglysningsregistrene må bruges til.

På den anførte baggrund har Justitsministeriet ikke fundet grundlag for at foreslå, at tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, ophæves.

Lovforslaget indebærer således, at enhver (mod betaling af opkoblingsomkostninger mv.) kan få ekstern adgang til tinglysningsregistrene, men at brugen af de indhentede oplysninger fortsat er undergivet visse begrænsninger.

Som eksempel på betydningen af de begrænsninger, som ligger i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, kan nævnes, at en privatperson, der får ekstern terminaladgang, via sin computer kan indhente tinglysningsoplysninger om en bestemt fast ejendom f.eks. til brug

for sine overvejelser om at købe ejendommen, men den pågældende må ikke offentliggøre oplysningerne. Som et andet eksempel kan nævnes, at en erhvervsvirksomhed, der f.eks. udfører tagrenoveringer, ikke må bruge oplysninger fra tinglysningsregistret om, hvem der f.eks. ejer nogle ældre ejendomme i et område, til at markedsføre sig over for de pågældende ejere.

I overensstemmelse med udvalgets anbefaling foreslås det derimod, at bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, lempes for så vidt angår massemediers anvendelse af oplysninger fra tinglysningsregistrene. Det foreslås således, at massemedier tillige må anvende oplysningerne til journalistiske formål, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Massemediernes vil ved anvendelsen af tinglysningsoplysningerne skulle overholde de generelle regler om massemediers behandling af oplysninger, herunder navnlig reglerne i lov om massemediers informationsdatabaser og visse regler i persondataloven. Loven om massemediers informationsdatabaser har til formål på den ene side at gøre det lettere for massemediernes at tage ny teknologi i brug ved det journalistiske og redaktionelle arbejde og på den anden side at sikre en beskyttelse af privatlivets fred. Generelt indebærer reglerne i lov om massemediers informationsdatabaser, at såvel de trykte som de elektroniske mediers informationsdatabaser på visse betingelser undtages fra persondatalovens regler og i stedet undergives en lempeligere regulering med det nævnte dobbelte formål for øje.

For behandling af oplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed, og som ikke er omfattet af lov om massemediers informationsdatabaser, gælder persondatalovens regler om behandlingssikkerhed (§§ 41 og 42) og om erstatningsansvar ved behandling i strid hermed (§ 69), jf. § 2, stk. 7-10.

I øvrigt gælder efter medieansvarslovens § 34, stk. 1, at massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Klage over, at et massemedie har handlet i strid med god presseskik, kan indgives til Pressenævnet, jf. § 34, stk. 4.

Desuden er massemediernes naturligtvis underlagt de almindelige regler om straf- og erstatningsansvar for ærekrænkelser mv.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af